

ת"פ 12164/07/16 - מדינת ישראל נגד אלון כהן

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 12164-07-16 מדינת ישראל נ' כהן

בפני: כב' השופטת נועה חקלאי

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ מתמחה מר אדרי

נגד

הנאשם

אלון כהן ע"י ב"כ עו"ד ליאור רונן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו 2 עבירות של היזק במזיד לרכוש בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 23.4.16 בעת ויכוח כספי בין הנאשם לבין אשתו (להלן: "המתלוננת"), הזיק הנאשם במזיד לרכוש המתלוננת בכך שהטיח בחזקה את מתקן התכשיטים של המתלוננת במראה שעמדה בסמוך. בין התאריכים 8.7.14 - 26.8.14 בעט הנאשם בדלת חדר השינה עד שעקר אותה מצירה. במועד אחר אחז במחשב הנייד של המתלוננת, הטיח אותו על הרצפה וגרם לניפוח מסך המחשב.

הסדר טיעון

3. ביום 29.11.2017 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע, יופנה לשירות המבחן. ככל שתהיה המלצה חיובית, המאשימה מתחייבת לאמץ המלצות שירות המבחן. ב"כ הנאשם ביקש לבחון ביטול הרשעת הנאשם.

תסקירי שירות מבחן

4. בתסקיר מיום 8.5.18 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 37, גרוש. שירת שירות צבאי מלא כלוחם, לאחר מכן עבד מספר שנים באבטחה. בהמשך עבד בתחום החשמל, ביחד עם אביו. בתקופה האחרונה הוא מובטל עקב צמצום בהיקף העבודה. הנאשם סיים לימודי תעודת הנדסאי חשמל ובימים אלו נמצא בתהליך חיפוש עבודה. הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, הבין את הפסול בהתנהגותו ואת קשייו הרגשיים שהובילו אותו לביצוען. הנאשם שלל צורך בהתערבות טיפולית, לדבריו הפיק לקחים ממעשיו ומההליך המשפטי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסי עבריינות או אלימות מושרשים, אלא שלנאשם דפוסי תקשורת לא יעילים סביב מצבי כעס וקונפליקט, דבר שעלול להביאו בעתיד לפעול בדרכים לא יעילות ואף פוגעניות. שירות המבחן סבר כי הליך טיפולי יהיה בו כדי לצמצם את גורמי הסיכון בעניינו, אך הנאשם סירב להשתלב בהליך שכזה. שירות המבחן ניסה ליצור קשר עם נפגעת העבירה, אך ללא הצלחה, לפיכך המליץ על דחיית הדיון על מנת לנסות לשוחח עימה.

5. בתסקיר מיום 30.6.2018 ציין שירות המבחן כי למרות ניסיונות נוספים לא הצליחו לאתר את המתלוננת. עמוד 1

שירות המבחן המליץ על ענישה חינוכית בדמות צו של"צ לצד מאסר מותנה.

6. בתסקיר מיום 3.12.18 ציין שירות המבחן כי חרף התנגדות הנאשם באשר לצורך בטיפול, הוא הביע נכונות לבדוק הליך טיפולי. הוא הגיע לפגישת היכרות אך חזר על הסתייגותו לגבי הטיפול והסכים להשתלב בקבוצה טיפולית רק עד למועד הדיון אך לא מעבר לכך. שירות המבחן הציע לנאשם תקופה של ניסיון טיפולי כדי לחוות ולו במעט את הטיפול הקבוצתי, בתקווה להמשך השתלבות באופן קבוע במסגרת צו מבחן, אך הנאשם סירב והביע רצון לסיים את ההליך המשפטי ללא רכיב טיפולי. שירות המבחן התרשם כי בשלב זה אין בנאשם את הפתיחות והבשלות הרגשית הנדרשת להליך טיפולי. כמו כן הנאשם ציין כי לא יוכל לבצע ענישה בדמות של"צ נוכח עבודתו החדשה. בנסיבות אלו, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית או מהמלצה על ענישה חינוכית, והמליץ על ענישה בדמות מאסר על תנאי, קנס, פיצוי וחתימה על התחייבות.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה ציינה כי הגם שהתסקיר אינו חיובי, הם מחוייבים במסגרת ההסדר לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן ולפיכך עתרה להשית על הנאשם 200 שעות של"צ, מאסר על תנאי והתחייבות.

8. ב"כ הנאשם הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, לא היה מעורב בהסתבכויות קודמות ולא מאוחרות, לקח אחריות הודה במעשיו כבר במשטרה. המסר לטענתו הופנם. ב"כ הנאשם מבקש בצעד חריג שלא להרשיע את הנאשם. לטענתו מדובר בעבירות מינוריות. לדבריו היום ההליך היה מתאים להסדר מותנה, הנאשם הנדסאי חשמל, מובטל, מחפש עבודה בימים אלו הרשעה תפגע בסיכויי להתקבל לעבודה.

9. הנאשם ציין שעשה טעות ורוצה להמשיך בחייו, לדבריו, מחפש עבודה כהנדסאי חשמל.

דין

מתחם העונש ההולם:

10. הנאשם נותן את הדין על כתב אישום אחד הכולל 2 אישומים זהים במהותם, עבירות שבוצעו כלפי אותה מתלוננת, ועם זאת חלפו כמעט שנתיים בין העבירות, מסכת עבריינית שונה, ולפיכך יקבע מתחם עונש הולם בנפרד לכך אחד מן האירועים, הגם שהמתחם יהיה זהה בשים לב שהאישומים דומים במהותם.

11. **הערך המון** הנפגע בעבירה של היזק לרכוש במזיד היא זכות קניינו של אדם ושמירה על רכוש, הגנה על שלווה נפשה של בעלת הרכוש.

12. **מידת הפגיעה בערך המון היא ברף הנמוך**, בשים לב שהנזק שנגרם אינו רב, באישום הראשון הוטח מתקן התכשיטים על המראה, באישום השני התבטא הנזק בפגיעה במסך המחשב של המתלוננת.

13. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי שהרקע לביצוע העבירות היה ויכוח בין בני הזוג, אשר כעולה מתסקיר שירות המבחן התקשורת ביניהם לא היתה יעילה ותקינה, נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו בתוך בית המגורים המשותף, לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות, הן לא בוצעו בתחכום רב ולא באלימות רבה. נתתי דעתי שלא היתה פגיעה בגוף ואף הפגיעה ברכוש היא ברף הנמוך.

14. **בחינת מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים ממאסרים מותנים ועד

עונשי מאסר בפועל לתקופות קצרות.

על מדיניות הענישה הנוהגת, ניתן ללמוד בין היתר מפסקי הדין הבאים:

- ת"פ (ק"ג) 36854-12-13 **מדינת ישראל נ' ויקטור חקימוב**. הנאשם הורשע בעבירה של היזק לרכוש במזיד. הנאשם שבר את המגב בשמשה קדמית של רכב. על הנאשם נגזרו מע"ת 4 חוד', התחייבות ופיצוי למתלונן.
- ת"פ (ק"ג) 15152-12-13 **מדינת ישראל נ' ויטלי נז'ינסקי**. הנאשם הורשע בעבירה של היזק לרכוש בזדון. הנאשם הרים אבן שפה מהמדרכה והשליכה על האמבולנס ובכך גרם נזק לחלונות ולמראות הצד הימני הקדמי. על הנאשם נגזרו 6 חוד' מע"ת, קנס ופיצוי.
- ת"פ (ק"ג) 35326-04-15 **מדינת ישראל נ' מימון הרוש**. לנאשם יוחסה עבירה של היזק בזדון לרכוש. הנאשם הגיע לתחנת מוניות, עקר הטלפונים ממקומם, והשליכם לפח אשפה. בהמשך עקר את ידית דלת הכניסה לתחנת המוניות. אי הרשעה + התחייבות.
- ת"פ (ק"ג) 7908-10-14 **מדינת ישראל נ' ישראל קטנוב**. לנאשם 2 יוחסה עבירה של היזק לרכוש במזיד. נאשם 2 הולם באמצעות אגרופו ברכב המתלונן וגרם למעיכה בפח. אי הרשעה + התחייבות.
- ת"פ (פ"ת) 46409-06-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**. הנאשם הורשע בעבירה של היזק לרכוש במזיד. הנאשם, במהלך ויכוח עם אשתו, זרק תכולת ארון הבגדים שלה על הרצפה ובכך נשברה קופסת האיפור שלה. על הנאשם נגזרו 3 חוד' מע"ת והתחייבות.
- ת"פ (ק"ש) 27936-12-14 **תביעות צפת נ' שקד**, לנאשמת יוחסה עבירה של היזק לרכוש בזדון. הנאשמת הגיעה לבית גרושה, הפכה את המזנון ובכך שברה כלי זכוכית שהיו בו, שברה אקווריום, טלפון, כוננית ועוד. לבית נגרם נזק רב. אי הרשעה + צו מבחן.

15. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לכל אחד מהאישומים בנסיבות שבפניי נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר בפועל.

שאלת ביטול ההרשעה

16. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן

מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בע"פ (מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט כי מדובר במעין "**מקבילית כוחות**":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

17. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא מתקיימים התנאים המצדיקים ביטול ההרשעה. הגם שהעבירות הן ברף חומרה נמוך, לא הוכיח הנאשם כי הרשעה תפגע שיקומו, הנאשם כאמור סירב להשתלב בהליך טיפולי, על אף מספר הזדמנויות שניתנו לו, ואף לא הוכח קיומו של נזק קונקרטי בעוצמה המצדיקה ביטול ההרשעה.

18. ככלל, כל הרשעה עלולה לגרום נזק לכל מורשע, אלא שעל מנת להימנע מהרשעה על הנאשם להוכיח כי עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי. פער שכזה לא הוכח בעניינו של הנאשם.

וידגש, אין עסקינן בנאשם שהינו קרוב בגילו לגיל הקטניות, אלא נאשם שכיום הוא בן 37.

19. אף שירות המבחן לא מצא הצדקה להמליץ על ביטול ההרשעה.

20. לאור האמור, בשים לב שהנאשם נותן את הדין בגין שני אירועים, בהעדר נכונות להשתלב בהליך טיפולי ובהעדר נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה, לא מצאתי כי מתקיימים החריגים המצדיקים ביטול ההרשעה.

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

21. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו.
- זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר עבר פלילי.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן ובטיעוני ההגנה.

- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירות, (שנתיים וארבע שנים).
- לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן.

22. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם ענישה ברף התחתון של המתחם, הוא העונש אליו עתרה המאשימה.

עונשו של הנאשם

23. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אני מטילה על הנאשם 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום לבל יעבור את העבירה בה הורשע.
- ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.
- ג. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.2.19

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, 19.12.18 יא טבת תשע"ט במעמד הצדדים.